

Publicerad 2007-11-13 17:47 av baklänges
sekund

jag måste besvärja det här
jag måste upprepa valda meningar

som att du inte känner mig
du känner inte mig

och

jag känner av dig

jag har ditt nummer
i min telefon
jag har ditt nummer
i min telefon jag har
väldigt många nummer jag
undrar om jag egentligen
känner
en enda av dem eller
om någon enda
känner mig

för att du är en symbol
ditt symbolvärde är större
än du det vill jag säga

du är så sammanbitet ihopknipet
fastlimmad med så många
trasiga kapitel i den här boken
med så många löjligt stora ord
mod
hopp
kärlek
har ditt ansikte på
framsidan fortfarande
det är inte du, det är historien
om dig

det är den lilla rörelsen
som avslutar
med huvudet
snett neråt
efter blickmötet
och mina stora
uppspärade nämenhejögön
som ligger kvar
plötsligt på någon annan
jag kan inte stänga dem
och du har redan gått förbi
det är bara ölglas
och den här träbänken
och människor som

känner varandra
kvar

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren baklänges med [Poeter.se](https://poeter.se) id #10534 innehar upphovsrätten